

У батька краде! Добре, свату!
Які-то стали люде злі!
А що то дієть-ся у хаті?
Там знову, знать, мої малі
Читають... Треба розігнатн.

(V.)

Оттакі батьки на сьвітї,
На-що воии дітям?
На иаругу перед Богом!
А шаиуйте, чтїте,
Поважайте його, діти!
Бо то батько сивий,
Батько мудрий. Добре оттим
Сиротам щасливим,
Що не мають оттих батьків,
То й не согрішають.

Настя (вибігає заплакана з хати.)

Не дає і пообідать,
В Київ прои аляє.
А, Боже мій милостивий!
Що менї робити?
Помаидрую (з ним у Київ.)

(Дивить ся в хату, зампрає вся.)

Ух, який сердитий!
Та не вдарить... А я таки
У Київ з Петрусем
Помаидрую, хоч що хочеш...
Я не побою ся,
Серед иочи помаидрую!...
А відьма злякає?...
Нї, не зляка. (загляда знову.)
Сердешиенський!
Киижечки складає
У торбину і бриль бере,
Прощай, мое любе,
Мое серце!... У-вечері?
За цариу? Буду,
Раиьше буду! Ось на, лови!